

Fear and Laundry

אורי רדובן

10.03.2012 – 09.02.2011

התערוכה של אורי רדובן עושה שימוש במספר סוגי מדיה - ביניהם וידיאו, קולאז', ציור ופיסול - שהתוצרים שלהם מתארגנים בחלל לכלל מיצב המחולק למספר אזורי התרחשות דחוסים רגשית ותיאטרליים. המיצב של רדובן הוא תיאטרון קאנק עכשווי, אירוני ולא אירוני כאחד. המיצב מייצר סביבה, למעשה סביבות, ההופכות את הגלריה, על היבטי התצוגה הציבוריים שמונחים בבסיסה, לחלל פרטי, לסימפטום של מצב נפשי, אבל גם למעין הרהור אירוני על מצבים נפשיים כאלה ואחרים. רדובן מפעיל את החלל באמצעות אנרגיה של סערת נפש, אבל גם באמצעות התבוננות מבחוץ על האופן שבו קודים מסוימים של פעולה – אובססיביות, אימפולסיביות וכו' – נתפסים מצדנו כאינדיקציה של סערת נפש.

קאנק, לפי דידריך דיריכסן (בהרצאה שנשא לרגל פתיחת הרטרופקטיבה של מרטין קיפנברגר), היה במהותו התעקשות על משמעות מפורשת באמנות, ומכאן - עמידה על כך שלחזותי יש תוכן מסוים ולא עקיף (explicit and not implicit). קאנק התהווה כנגד רוק אצטדיונים, פיוז'ן-ג'אז או ציור ניאואקספרסיוניסטי, שהתאפיינו ברוחניות ובווירטואוזיות, ושלא כמותם הוא לא אפשר להתחמק ממשמעות ודרש ישירות. במובן הזה, רדובן לא מבצע אסתטיזציה למצבים נפשיים, אלא נצמד ליכולת של הפעולה שלו לשאת קוד של התרסה וחוסר נחת.

ישנם אמנים שמה שעולה מעבודתם הוא ההחצנה הספקטקולארית של הפעולה שלהם, אמנים שנותנים לצופים שלהם תחושה שמה שהם עשו יועד מבעוד מועד להוצאה החוצה, לתצוגה, ואילו מן העבר השני, ישנם אמנים שנותנים לצופים שלהם תחושה שמה שהם עשו הם עשו לעצמם, אמנים שעובדים בינם לבין עצמם, כאילו ללא מטרה להוציא החוצה את הדברים.

רדובן הוא איפשהו באמצע, בין המוחצן לאינטרוברטי, בין המושכל לאימפולסיבי. מצד אחד נראה כאילו שהוא מודע למשמעות ולמסר שהעבודות שלו מעבירות, ושולט בהם היטב, אולם הוא כנראה עד כדי כך שלוט בהם עד שנוצרת ההתרשמות שכאילו לא הייתה בידו הבחירה אלא לעשות את מה שהוא עושה.

HEZI COHEN GALLERY

מלבד קיפנברגר, אמן נוסף שראוי לאזכור בהקשר של רדובן הוא תומס הירשהורן. הירשהורן, שהפך בדומה לרדובן, את המראה של ההפגנה, ההתרסה והמחאה לשפה של אמנות עכשווית, מרבה לדבר על אמנות ובפרט על האמנות שלו כמה שמונע על ידי הצורך לנקוט עמדה ביחס למערכות ולקונבנציות שמכתיבות את חיינו ולתת לנקיטת העמדה צורה אמנותית. הירשהורן עובד לפי מוטו שאולי יתאים לרדובן – אנרגיה, כן! (Energy – Yes!). המערכים המורכבים של רדובן משרטטים תמונה, למעשה תמונות, שבהן הפרט האנושי, האינדיבידואל, ניצב באורח אנטגוניסטי נגד העולם, נאבק בו, ומתוך מאבק זה האנושי מתגלה מחדש ככוח בלתי כנוע.

אורי דסאו

HEZI COHEN GALLERY

54 Wolfson St. Tel Aviv 66042   T. +972.3.639.87.88
hezicohengallery.com   info@hezicohengallery.com